

Plaça Francesc Macià núm. 2

Santa Perpètua de Mogoda

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Plaça Francesc Macià núm. 2 (08130 - Santa Perpètua de Mogoda)
Emplaçament casc antic

Coordenades:

Latitud: 41.53492
Longitud: 2.1793
UTM Est (X): 431539
UTM Nord (Y): 4598466

Classificació

Número de fitxa 08260 - 87
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Jaciment arqueològic
Estil / època: Medieval Modern
Segle XIII/XVII
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Destruït
Protecció Legal
Observacions protecció: Pla Especial Protecció Patrimoni Arquitectònic
Número inventari si, CCAA, n. 16215
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Varis propietaris
Autoria de la fitxa Goretti Vila i Fàbregas
Data de registre de la fitxa: dg., 15/03/2009 - 01:00

Descripció

El jaciment Plaça Francesc Macià, 2 es va localitzar en el casc antic de Santa Perpètua de Mogoda amb motiu de la construcció d'un nou habitatge unifamiliar, local comercial i garatge, després de la realització d'un seguiment arqueològic en aquest solar. Es van documentar vuit estructures amortitzades com a abocadors entre els segles XIII i XIV. Totes elles es van interpretar com a sitges en el seu ús primigeni. Cal destacar la troballa d'un crani dins una de les sitges.

Del segle XVII es van excavar dues noves sitges. Aquestes no van ser amortitzades i es van trobar buides, únicament amb un sediment de formació geològica poc important produït per les filtracions.

Per últim, es van documentar diversos murs amb pedres poc escairades lligades amb morter groguenc.

Estarien relacionats amb les fonamentacions de la casa. En aquest mateix context es van localitzar una sèrie de dipòsits.

Els materials documentats són ceràmiques de cuina, ceràmiques de coberta plumbífera (plats, olles, escudelles, gibelles), ceràmica de taula del segle XIII-XIV, monedes de plata, fragments de bronze i de ferro, un didal de bronze, restes d'escòria i part d'una graella d'un forn.

Com a conclusió, es pot dir que es tracta d'una zona on es documenta l'assentament humà des del segle XIII, ja que no s'han localitzat estructures anteriors. Tot i així, és molt probable que el nucli antic de Mogoda es formés com a tal a partir del segle X o XI al voltant de l'edifici religiós (la primera menció de l'església data del 998) per la necessitat que tenien els petits propietaris aloers per ubicar-se dins un espai protegit de la violència feudal, que comença a exercir pressió econòmica sobre la població pagesa a partir del segle XI, i que possiblement adquirirà tota la seva força a partir del segle XIII.

La protecció que oferia la sagrera, devia provocar un aglutinament al voltant de l'església, donant lloc a l'aparició de la parròquia de Santa Perpètua.

És possible que aquest ús altmedieval de l'espai tingui una continuïtat temporal, ja que coincideix amb l'ús que se li dona durant els segles XIII i XIV, i que s'ha pogut documentar arqueològicament amb les diverses sitges d'emmagatzematge, així com fragments de moles de molí rotatori per al tractament o mola dels cereals.

També es pot veure com al segle XVI perdura l'ús d'aquest espai com a lloc d'emmagatzematge, però el nombre de sitges es redueix a dues. Sembla que s'abandonen a finals del segle XVI i principis del segle XVII, sense reutilitzar-les com abocador d'escombraries, com és comú. És difícil interpretar aquesta acció, és possible que es recuperés el producte emmagatzemat al seu interior i es tapessin per evitar la degradació de l'estructura, però que per algun motiu no determinat, deixa d'utilitzar-se aquest espai com a magatzem, potser a favor d'un sistema més modern com per exemple grans tenaces tipus dòlia. Les reformes posteriors deixen les sitges segellades totalment buides.

No s'han localitzat estructures ni nivells arqueològics del segle XVI. A partir del segon terç del segle XVII aquesta zona pateix uns canvis urbanístics importants, ja que s'hi basteixen dos grans dipòsits.

Amb posterioritat, l'edifici és objecte de diverses reformes per millorar o canviar el seu ús inicial, segurament fins que s'abandona el procés productiu. És en aquest moment que s'aprofiten els dipòsits com a fosses sèptiques. Es mantindrà com a habitatge fins al segle XX, quan s'enderroca per construir un nou edifici.

Observacions:

Actualment hi ha construït un edifici (segle XXI).

Cronologia: Medieval (segles XIII-XIV). Moderna: Segle XVII.

Història

Com antecedents anteriors a les excavacions realitzades al número 2 de la Plaça de Francesc Macià, es coneix la troballa poc concretada de restes de vil·la romana de finals del segle IIIIdC amb la presència de monedes i ceràmica.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE SANTA PERPÈTUA DE MOGODA (1996). Pla Especial de Protecció del Patrimoni arquitectònic de Santa Perpètua de Mogoda. Text refós novembre de 1996. Ajuntament de Santa Perpètua de Mogoda. Obres públiques i urbanisme.

SERVEI D'ARQUEOLOGIA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA. (2009). Inventari del Patrimoni Cultural Immobile de Catalunya. Santa Perpètua de Mogoda (Vallès Occidental).

